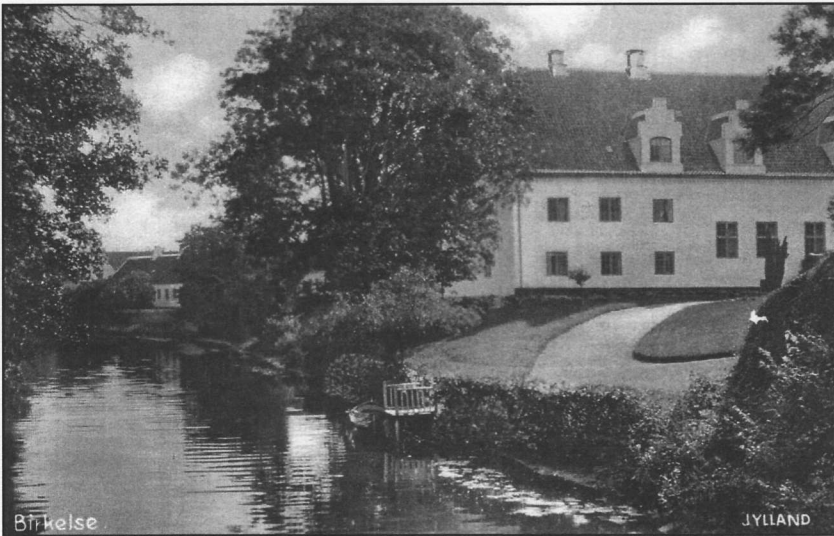

BAVNEN

Birkelse

JYLLAND

Meddelelser fra Lokalhistorisk forening for Aaby Sogn
20. årgang 2007
"Bavnen"

Meddelelser fra Lokalhistorisk forening for Aaby Sogn
20. årgang 2007

ISSN 0906-0227

Udgivet med støtte af:
Aabybro Kommune og
Aabybro afdelingerne af:
Spar Nord,
Nørresundby Bank,
Danske Bank og Nordea

Dagsorden for ordinær generalforsamling tirsdag den 20. marts 2007
kl. 19.30 på Aabybro Bibliotek, Elmevej 2.

- 1) Valg af dirigent
- 2) Beretning
- 3) Regnskab
- 4) Indkomne forslag
- 5) Valg til bestyrelse
Marie Albrektsen
Knud Grøn
Poul Tranum
Chresten Mortensen
- 6) Valg af suppleanter
- 7) Valg af to revisorer
- 8) Kontingent
- 9) Eventuelt

Efter generalforsamlingen:

Marianne Christensen fortæller: Barn af Vildmosen

Forsidebillede: Postkort af Birkelse Godt fra 1925

Foreningens formål er:

At fremme og styrke den almene interesse for Aaby sogns historie samt drive et arkiv.

At indsamle, registrere og bevare arkivalier, billeder og lydoptagelse, trykt materiale og andre data med tilknytning til Aaby sogn, dens borgere, foreninger, virksomheder og institutioner i fortid og nutid. At stille det indsamlede materiale til rådighed for offentligheden efter gældende regler for tilgængelighed.

Så før du smider dine gamle ting i papirkurven såsom:

Foto, arkivalier, det vil sige dåbsattester, ejendomspapirer, regnskaber, dagbøger, protokoller, kærestebreve (de kan båndlægges) eller andre former for papirer, tonebånd, videobånd m.v. så lad arkivet få dem til sortering. Herved kan mange værdifulde oplysninger gemmes for eftertiden.

Åbningstid: Mandag kl. 15.00 – 18.00

Elmevej 2 i kælderen

Kontingent kan indbetales i åbningstiden

T.K. Thomsen i færd med at lægge kraft ind i hjemmet

T.K. Thomsen, tidligere installatør i Aabybro

Af: Birthe Jørgensen

Den 87 årige Thomas Kristian Thomsen fortæller om sit liv:

Jeg er født i Ajstrup i Sulsted-Ajstrup sogn den 27 januar 1920, som søn af Maria og Jens Thomsen.

Fra 1927 - 1933 gik jeg i skole i Ajstrup Østre skole. Den havde 2 klasser og 1 lærer. Indtil jeg var ca. 10 år gik jeg i skole 4 gange om ugen om sommeren og 3 gange om vinteren. I den store klasse var det modsat.

I min skoletid tog min far mig med, når han skulle have køer på kvægtorvet i Aalborg. Køerne blev trukket hele vejen. For at komme til Aalborg skulle vi over en pontonbro, der gik fra Nørresundby til Aalborg. Den var af ene træ, og den svømmede på en slags både, der var forankret. I en god vesten storm kunne den rive sig løs og flyde helt til Rørdal. Så måtte slæbebådene slæbe den tilbage.

I 1933 blev den nye Limfjordsbro indviet, og der blev lavet et stort gadegennembrud for Vesterbro. Der var en del huse, der måtte rives ned, til gengæld blev der bygget nye boligblokke ved Vesterbro.

Jeg blev konfirmeret i 1934 i Sulsted kirke

Jeg har aldrig malket en ko. Jeg duede ikke til at være landmand, men det var altid mig, der skulle reparere ploven, sætte nyt læder på fars træsko eller sko dem og sådan noget. Derfor kom jeg op til smeden i Ajstrup. Der var jeg i ca. trekvart år, inden jeg fik en plads som elektrikerlærling. Det var det jeg helst ville være. Jeg kom i lære i Lindholm, og her boede jeg ved min onkel og tante, som havde et brødudsalg.

Ugelønnen, der midt i 30'erne, var 5 kr. om ugen og egen kost og logi. Min onkel, som jeg boede hos fik som betaling en halv gris til jul og en and til Mortens aften. Læretiden var 5 år, så jeg var først færdig lige før krigen.

I 1938 var jeg til session, hvor jeg blev udtaget til Garden. Jeg skulle ind i maj 1940. Det var også i 1938, at jeg købte en motorcykel, en BSA med sidevogn, den havde nummer U1522. Da jeg lige var udlært, var der benzinmangel p.g.a. invasionen i Polen i oktober 1939, og jeg måtte aflevere nummerpladerne på motorkontoret.

Samme år blev Aalborg lufthavn indviet. Det var den første lufthavn heroppe. Senere kom jeg til at tænke på, at i den anledning var der en masse tyske flyvemaskiner, dem der ligner sådan nogle pandeplader med en masse tyskere til indvielsen. De var her nok for at orientere sig om, hvordan det så ud heroppe.

Som sagt var jeg indkaldt til Garden i 1940, men da tyskerne jo kom den 9 april, og jeg skulle have været inde til maj, så det blev ikke til noget.

Om vinteren 1939/40 havde vi snestorm, driverne var 3 meter høje, den startede før jul, men det meget sne kom først i februar. Telefontråde, ledninger og master væltede overalt, f. eks. på strækningen fra Aalborg til Nibe og på hele Egholm. Der lå det hele på jorden.

Snefogeden bojede karlene til at skovle sne. De skovlede i trapper på ca. 1 meters højde. En skovlede op på første trappe, hvor den næste så skovlede videre. På strækningen fra Lindholm til Vadum var der den 9. april 1940 stadig 2 – 3 meter høje driver.

Jeg kom, som nyudlært, ind ved Jysk Telefon, de manglede folk, til at hænge tråde op og klatre i master. Alle de, der lå på jorden efter snestormen, skulle jo op igen. Det var vi ikke færdige med før hen på sommeren i 1941.

Jeg skulle møde ovre på telefon huset i Aalborg den 9 april 1940. Jeg boede i Lindholm og skulle derfor over broen til Aalborg, hvor jeg skulle med Egholm færgeren kl. 7. Færgeren lå dengang til højre for Limfjordsbroen ved højhuset. Den dag havde tyskerne lavet afspærring på broen. Det tog et par timer at komme over, og det var lige så galt at komme hjem igen, da det var aften. Det var kun den dag, derefter havde de faste vagter.

Min indkaldelse blev som sagt afbrudt p.g.a. af krigen i 1940. Da jeg var færdig ved Jysk Telefon, blev jeg indkaldt for at aftjene min værnepligt ved CBU, som havde til huse på Vrå Hotel. Det var noget de kaldte en udrykningskolonne.

Jeg startede i 1941, og jeg var der i 13 måneder, hvor den ene måned var uddannelse på Bernstorffs slot. Jeg fik mit kørekort udvidet til stort kørekort. Før krigen var der ikke ret mange på 18 år, der fik kørekort. Dengang kostede det 35 kr. til motorcykel og ca. 100 kr. til bil. Vi var kun 5 ud af 113 personer. Jeg kom til at køre brandbil i de her CBU udrykningsvogne. Det står for Civil Beskyttelses Udrykningskolonne.

Da vi var færdig der, gav jeg mig sammen med min kammerat, Henning Pedersen, til at læse til højspændingsinstallatør på Aalborg tekniske skole, der lå på Danmarksgade 12. Forstander Stigmann blev skudt i 1943, lige før vi var færdige, så rubrikken på vore eksamensbeviser, hvor forstanderen skulle skrive under står tom, i stede underskrev formanden for skolen og lærer Asbjørn Winter. Skoleperioden tog 13 måneder. Henning startede senere forretning i Lindholm.

Da jeg var færdig hen på foråret i 1944, kom jeg i arbejde ved Valdemar Jensen i Sulsted. Her var jeg med til at lave transformatorårne og højspænding rundt omkring. Sidst på krigen var jeg sammen med en anden svend ovre at lave en højspændingsledning fra Rævhede og ud til Kragelund, de skulle også opsættes et transformatorårn. Det skulle de bruge til en maskine, de skulle lave formbrændsel med. Vi cyklede rundt og boede, hvor vi arbejdede. I dette tilfælde ved Lambertsen, som med heste hentede masterne ved banen, og slæbte dem ud på markerne, hvor vi skulle bruge dem.

Krigen sluttede i maj 1945. Da kom motorcyklen ned fra loftet hjemme på gården "Frillerhøj" hos mine forældre. I 3 uger kørte jeg uden nummerplader, for motorkontoret havde jo været nedlagt. Jeg var den eneste ud over mester, der havde et motoriseret køretøj, og jeg havde skiftet passagersædedelen i sidevognen ud med en trækasse. Den blev brugt til materiale og en anden svend sad bagpå. Vi kørte meget omkring i de mindre byer som Sulsted, Vadum og Nørhalne, hvor der

ingen el installatører var. Det var der kun i byer som Nørresundby, Lindholm, Vodskov, Brønderslev, Hjallerup og Aabybro.

I 1946 blev jeg gift med Aase, der kom fra Lindholm. Vi bosatte os i Biersted. Det var nu Valdemar Jensens forslag at bosætte sig i Biersted, for så var jeg tættere på området, hvor der var en del arbejde.

Jeg kom til at arbejde på en gård i Voldbro. Her var murerne Borup og Ingemann Andersen fra Aabybro ved at lave noget omkring på samme gård, hvor jeg lavede el arbejdet. De sagde, at jeg ligeså godt kunne starte som selvstændig, for i Aabybro var der kun en installatør, og han var syg. Han havde kun en lærling, og han ville godt sælge. Det tænkte jeg grundigt over, men jeg syntes det var for dyrt.

T.K. Thomsens hus på Mortensgade 8

Det blev så til, at jeg den 1. juli i 47 købte Mortensgade 8 af isenkræmmer P.M. Jørgensen for 23.000 kr. Her startede jeg et el værksted i det store baghus, og min kone, der er uddannet frisør, startede en frisørsalon. Vi var her i 5 år, indtil vi i 1953 flyttede ned på Østergade 7.

Arbejde var der nok af, men det var sværest at skaffe materiale, vi kunne kun få en vis mængde om måneden. Den blev gradvist øget. Alt det vi kunne skaffe materiale til, kunne vi få lov til at lave. Ind

imellem brugte vi ståltråd, som vi så skiftede ud, når vi fik nok kobberkabel.

De første 4 år som selvstændig kørte jeg rundt på min motorcykel. Telefon bestilte vi straks fra start, men der gik 18 måneder før de kom, og så var det lige før, de ikke ville installere den, for vi havde koblet os på Mortensgade's eneste telefon henne i nr. 4. Jeg lovede at pille det ned, straks de havde lavet vores telefon. Vi fik nr. 121, de cifre har altid været de sidste 3 tal i mit telefonnummer.

Noget af det første vi lavede, det var for Lars Præstegaard. Han skulle have benzintank henne på hjørnet ved banen. Det er på Østergade, der hvor Nordea Bank ligger i dag. Han skulle have lavet et halvtag og nogle elektriske tanke. Det var ikke noget, der var set dengang.

Aabybro havde sit eget Elværk. Der var et jævnstrømsværk, som jeg også arbejdede en hel del på. Jeg var bl.a. med til at pille en stor tre faset ensretter ned. En ensrettet er en stor glaskolbe, hvor man kan omforme vekselstrøm til jævnstrøm.

Ensretteren pillede vi ned på et elværk, der skulle nedlægges i en mindre landsby mellem Løkken og Hjørring. Vi måtte være meget omhyggelige med at mærke de enkelte dele op, der var nemlig ingen brugsvejledning. Det var sammen med Jossemand, ham der passede vores elværk. Hjemme igen monterede vi ensretteren, det gik der næsten en halv sommer med.

I starten af 1950'erne var jeg med til at omlægge byen fra jævnstrøm til vekselstrøm. Vi begyndte oppe ved mejeriet, og selve mejeriet lavede vi også omkring. Der var en dampmaskine og kun en elmotor. Den pumpede vand på af brønden. Senere kom der forskellige elektriske hjælpemidler, f.eks. havde Faldborg opfundet en automatisk flaskerenser, og inden mejeriet lukkede sidst i 60'erne, havde vi installeret 33 elmotorer, og da var dampmaskinen væk.

Vi startede i yderkredsen, hvor der blev lavet nogle transformatorårne / stationer af HHE. Vi, Tage Larsen, mig selv og svendene, lavede så forsyningssiden. De første master, der blev lavet var nogle som

Faldborg fabrikerede, og de stod i nogle år. De var slemme til at ruste, og de skulle males engang imellem.

For at få vekselstrøm skulle samtlige målere skiftes og installationerne skulle ombygges.

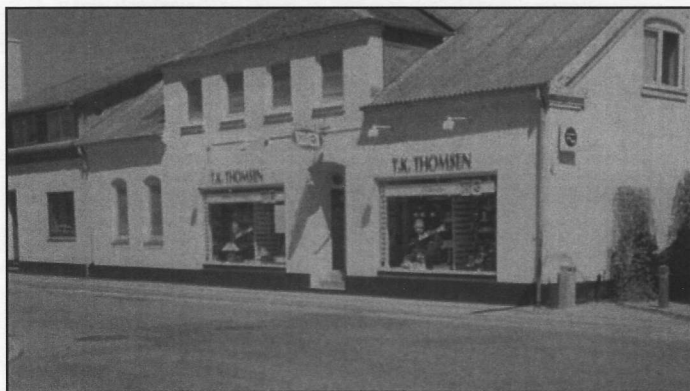
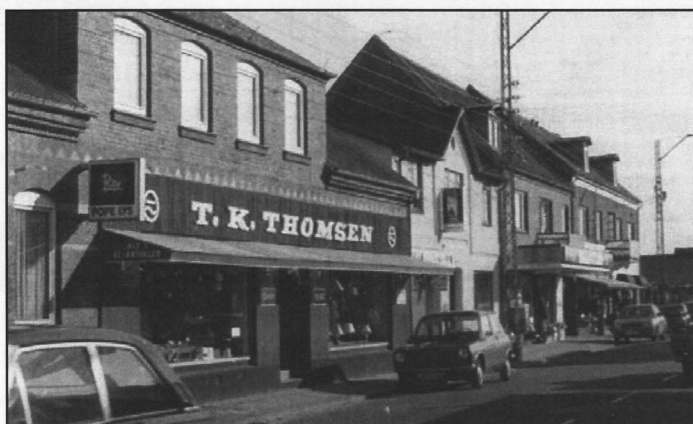
Masterne skiftede vi ud i forbindelse med kloakering af hovedvejen og de store sidegader. Vi skiftede dem med nogle gittermaster der blev placeret på den anden side af vejen. De stod i nogle år, så skulle de væk, da der skulle kabellægges. Alle luftledninger i Aabybro er væk nu, alt er lagt i jorden som jordkabler.

Vi arbejdede meget sammen med installatør Tage Larsen. Vi var med til at lave el på den nye Centralskole, og at føre Kattedamsvejen igennem. Vejen fra Biersted til Aabybro gik dengang omkring kirken. Kattedamsvej blev så ført igennem ud til Voldbro. Jeg tror, det var dengang, at Nørhalne bilen skulle køre til Aabybro, luftledningerne blev dengang flyttet med ud til den nye vej.

I 1950 - 70 lavede vi en masse højspændingsledninger og transformatorårne for ESV, der dengang kun havde administration. HHE havde deres egne folk til at lave arbejdet i deres område. Vi lavede faktisk alle de højspændingsledninger, der var imellem Aabybro og Vadum.

Højspænding er ledninger med 10.000 volt, det var dengang på 11 - 12 meter træ master, der blev opsat tværs over markerne i en lige linie. Vi startede med 4 - 5 arbejdsmænd, der gravede hullerne til masterne. De skulle være 2,2 meter dybe. Det var de samme folk, der rejste masterne og vore svende, der sørgede for monteringen. Senere lejede vi en lastvogn med boremaskine og kran. Så skulle der kun bruges 1 arbejdsmand og 1 svend.

Vi lavede også nye transformatorstationer, i Biersted, Haldager og Vadum. Alt det vi lavede af højspænding og stationer, det er efter hånden kommet i jorden. I dag er der ingen af højspændingsledningerne tilbage.

Østergade 7 i hhv 1953, 1981 og 1997

Aabybro voksede fra ca. 1960 med industrier og villakvarterer på nye udstykninger. Det gav masser af arbejde for os 2 installatører i byen, både med byggeri og gadebelysning. Først Skp. Clements kvarteret og så pipkvarteret. Kløvervej blev ført igennem, og blindgaderne fra Kattedamsvej blev åbnet. Bag ved Kløvervej kom digterkvarteret og i 1972 var det så Nørremarksvej.

Vi ser den dag i dag, at byen bliver ved med at udvikle sig. Hele tiden er der nye byggeprojekter i gang.

Forretningen var i stadig udvikling, men i 1985 valgte jeg at gå på efterløn. Det var vores ældste søn Jørn, der overtog virksomheden. Han drev den videre indtil, han for få år siden solgte den til firmaet Mariendal. Han havde et par år forinden lukket forretningen for salg af el-artikler.

Jørn og T.K. Thomsen ved forretningsoverdragelsen i 1985

Årets gang på Birkelse Hovedgård

I 1987 har Lokalhistorisk Forening bedt Søren Chr. Larsen, (født 16. juni 1911), hvis far har arbejdet på Birkelse i over 60 år, om at fortælle lidt om, hvordan han husker at arbejdet på denne store gård forløb året rundt.

Han beretter: Min far kom der, da han var tolv år. Hans arbejde var, at se efter kvierne. Om sommeren var de to drenge til at hjælpe hinanden. Om vinteren skulle han gå i skole. Da han var konfirmeret, kom han der ned hele året og hjalp til med at passe kvier og kalve. Der var dengang 100 malkekøer og 60 ungkreaturer, 2 avlstyre og en del kalve.

Der var en fodermester og tre medhjælpere i stalden om vinteren, og to om sommeren. Til malkningen var der tre piger, der malkede 15 køer tre gange daglig. De ørige tog medhjælperne sig af.

Mælken blev om vinteren afkølet med vand, der blev pumpet op af Ryaa. Om sommeren blev mælken afkølet med is, som var savet i store blokke om vinteren i Ryaa. Isen blev opbevaret i en grav i jorden, dækket med et tykt lag tang, og derover jord. På denne måde kunne der skaffes is en stor del af året.

Til at passe hestene var der en staldkarl. Han skulle også køre mælken til mejeriet.

Fodermesteren skulle også tage sig af slagtingen af de dyr, der brugtes i husholdningen, den var stor, idet alle folkene spiste på gården.

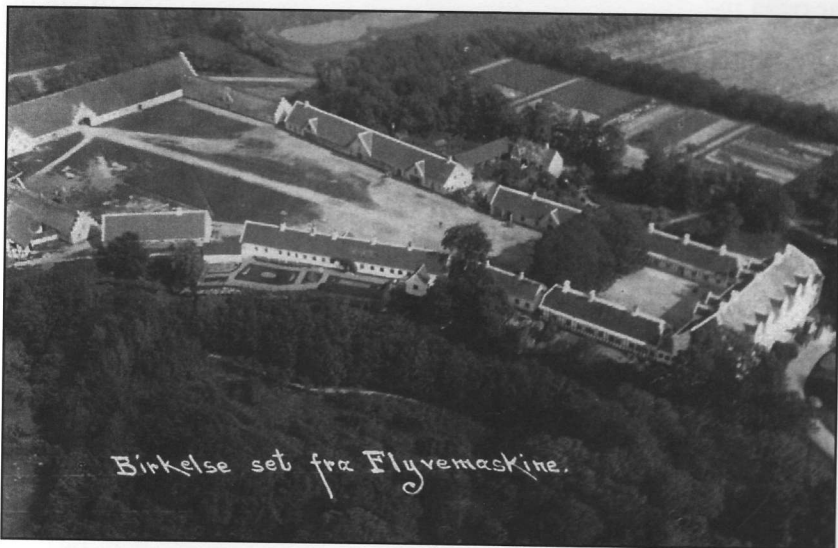
Foruden folkene i kostalden var der fire faste daglejere og et antal karle, samt fire - fem piger. Disse skulle også holde folkestuen og karlekamrene.

Der var stengulv, og et langt bord hvor folkene spiste sammen. Min far har fortalt, at de spiste af bliktallerkener. De gafler og skeer de spiste med, blev bare tørret af i deres trøje, de sad i, og derefter sat op i en hylde bag ved, hvor de sad. De havde jo deres bestemte pladser ved bordet.

Staldkarlen skulle tidlig op for at fodre hestene, mens de andre karle skulle strigle. Der var 12 spand heste foruden føl og plage. Det var et flot syn, at se karlene ride på hestene, når de skulle i marken.

Til at lede det daglige arbejde, var der avlskarlen Jens Thomsen, som også var ansat på gården i en længere årrække.

De første år min far var karl på Birkelse, blev hele kornavlen høstet med le, og kornet blev bundet i neg af karle og piger. Det var et hårdt arbejde.

Man fik senere en maskine, der kunne skære kornet af og lægge negene til siden - en aflægger kaldtes den. En sådan aflægger var forspændt to heste, og havde den fordel, at der kunne køres videre, selv om opbinderne ikke kunne følge med.

Når der skulle slås hø i Tueengene, var det med flere slåmaskiner. Mandskab og heste blev natten over, så længe arbejdet stod på. Møden fik de bragt ud.

Når høet skulle stakkes, var der nogle småbrugere fra begge sider af Ryaa, der hjalp til. De fik som betaling for arbejdet, en part af høet. Når så avlskarlen kom ud for at dele parter ud, var der en, som kunne finde på at tage en flaske snaps med til ham, fordi han troede, han da fik en bedre part af høet. Men Jens Thomsen lod sig vist ikke bestikke .

Det var hårdt at være arbejdsmand dengang. Al staldgødning blev læsset med greb, to mand i møddingen og fem - seks vogne til at køre det ud på agrene.

Der var også mange grøfter at holde ved lige. Jorden var ikke drænet, som den er i dag.

Om vinteren blev en del rug tærsket med plejl, og halmen blev senere lavet til taghalm. Mange af bygningerne var tækket med strå.

Også brændesavning var en af vinterens beskæftigelser. Brænde var jo sammen med tørv, det der blev brugt til opvarmning og madlavning. Der var kakkelovne i alle rummene - også i karle- og pige kamrene.

En vægter var der også ansat på Birkelse. Hans arbejde var, om natten at gå alle rummene igennem flere gange. Han gik med en staldlygte i hånden og skulle overvåge, at alt var, som det skulle være. På en så stor gård, kunne der jo let ske ting i løbet af en nat, der kunne udvikle sig til en katastrofe, f.eks. ildebrand.

Til gården hørte der også et stort gartneri. Foruden at forsyne haven og huset med gartneriprodukter, var der et handelsgartneri, hvor folk fra Aabybro og Vedsted kunne købe planter. Gartneren hed Miller og boede i et lille hus på Vedstedsiden af Ryaaen, - han var gift.

En broder til ham var skytte, og samtidig fungerede han som tjener ved festlige lejligheder. Til daglig var han behjælpelig med at bære brænde ind, og aflastede derved pigerne for det tunge arbejde, - han var ugift.

Når der om efteråret var klapjagt på Birkelse, var det ham, der ledede klapperne. Det var drenge fra egnens skoler, der på denne måde fik

en fridag, - måske ikke altid læreren syntes godt om en sådan ordning, der gav indbræk i den daglige undervisning. Til skyttens arbejde hørte også det at sørge for, at der kunne være vildt på bordet, når herskabet ønskede det.

En herskabskusk var der, hans arbejde var, at holde køreheste, seletøj, samt de mange fine vogne og kareter i orden. Det var et flot syn, når han med fire heste for en flot vogn, kom kørende med familien Skeel.

Alfred Larsen

Min far har været på Birkelse, først ved forpagter Bruun, senere ved Hornemann og sidst, da Skeel overtog driften af Birkelse, var han der stadig.

Da han havde været på Birkelse i 50 år, holdt hofjægermesteren fest for ham, og forærede ham et guldur, samtidig med blev han tildelt Det kongelige danske Landhusholdningsselskabs hæderspris for landarbejde.

Lønnen på Birkelse var ikke stor, - 9 kr. om ugen for vinteren og 12 kr. om sommeren, men dertil fik de kosten på gården. Alligevel var det lidt, at komme hjem til en familie med.

Alfred Larsens ejendom på Aaby Hede , ca. 1930. Trods de beskedne forhold var det et godt hjem for en ret stor børneflokk. Ejendommen lå hvor nu Ahornkvarteret er beliggende

Dersom min far ikke havde haft det lille landbrug ved siden af, var det svært at skaffe foden til familien. Det gav mulighed for, at vi havde mælk og en gris til slagting til jul. Kartoffler, grøntsager og

æg havde vi også, det var en god hjælp i husholdningen, men det var ikke alle, der havde det.

Jeg forstår ikke, hvordan de fik føden dengang, - de med en stor børneflokk. Offentlig hjælp var det ikke let at få.

Jeg husker, at Birkelse Gods havde et legat, som de mest trængende kunne søge om at få hjælp til tøj til børnene. Ved henvendelse til godskontoret på Birkelse, blev de, der fandtes mest trængende, bevilget hjælp fra dette legat.

Der var en syerske på Birkelse, hvor de børn, der var bevilget tøj, måtte ned for at få taget mål, hvorefter hun syede tøjet til dem. De fik vist også både strømper og træsko.

En konfirmand fra et fattigt hjem, hvor der ikke var råd til at få en konfirmationskjole, blev af hendes mor sendt ned til kammerherreinden for at bede om hjælp til en kjole. Da hun fik lov til at komme ind, skulle hun falde på knæ og kysse kanten af kammerherreindens kjole. Da hun havde gjort det, fik hun en gammel kjole, der kunne sys om til hende.

Da var der fattige folk til.

Den ejendom, som avlskarlen, Jens Thomsen beboede, hørte under Birkelse, - der var 4 tdr. land til dyrkning. Min far havde 2 tdr. land, som var hans egne; det var hans hjem - hans forældre havde boet der før ham.

Arbejdet ved disse små ejendomme blev lavet om helligdagene. De havde ikke selv heste, hvorfor der kom en karl med vogn, plov og heste. Så kunne de snart få møddingen kørt ud, pløjet ned og jorden gjort klar til såning. Korn og frø blev sået med hånden.

Daglejerne på Birkelse fik også tørv i mosen, som de selv gravede, røgtede og satte op i skruer, så de kunne være tørre, inden de blev kørt hjem med befordringer fra Birkelse. Noget som også helst skulle foregå i helligdagene.

Til jul var det kutyme, at de fik en kvart gris i julegave. I juledagene holdt forpagter Hornemann fest for alle medarbejderne på gården.

De, som var gifte, havde kone og børn med. I folkestuen var der et stort pyntet juletræ. Fru Hornemann var god til at lege med børnene, der også fik en pose med slik, og man sang julesalmer og gik rundt om juletræet .

Skytten på Birkelse havde en husbestyrerinde, de boede i en fløj på gården.

Kusken var gift og boede også i en fløj på gården.

Til at tage sig af udlejningen af engparcellerne, som omegnens landbrugere kunne leje, var der en engfoged. Som vederlag for dette arbejde, slap han med en mindre afgift for ejendommen, han havde i forpagtning af godset.

En mosefoged tog sig af udvisning af tørveskær i Vildmosen og opkrævning af gebyr for de ejendomme, der havde faste tørveskær.

Birkelse havde sit godskontor ude på Engelandshus. Her førtes godsets regnskab, og her skulle de forskellige afgifter, som forpagtere og lejere skulle udrede, betales.

Derudover var der på en gård en forpagter eller fæster, der havde det hverv, at skulle brændemærke forpagtergårdens køer, og føre kontrol med, om der nu var det antal, der skulle være ved forpagterskifte. Der var et bestemt antal, der var godsets, så de skulle afleveres til en ny forpagter.

Nuværende bestyrelse

Formand:

Marie Albrektsen, Torngaardsvej 37
Tlf. 98 24 12 05

Næstformand:

Knud Grøn, Toftegaardsvej 23
Tlf. 98 24 16 51

Kasserer:

Birgit Pedersen, Grundtvigsvej 1
Tlf. 98 24 14 80

Sekretær:

Poul Tranum, Kingosvej 5
Tlf. 98 24 26 56

Villads Villadsen, Fasanvej 17
Tlf. 98 24 19 23

Chresten Mortensen, Kløvervej 33
Tlf. 98 24 22 32

Jens Grøn, Mortensgade 27
Tlf. 98 24 22 32

Folkeholdet fra 1905 De øverste 5: Amandus Nielsen, Chr. Madsen, Ludvig Nøhr, Ukendt, Chr. Mortensen
Stående: fra venstre: Fodermester Jensen, avlskarl Jens Thomsen Dige, Alfred Larsen (Blok), 2 ukendte, Røgter
Anders Christensen, Valdemar Christensen, stående yderst Jens Jensen (far til Vejmand Chr. Jensen). Siddende fra
venstre: Rikke Mortensen med de 2 drenge, 3 ukendte, Bertine Nielsen (Røgter), Katrine Nielsen (Røgter), ukendt,
Andrea Christensen, de 2 drenge er ukendte.